KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2018/160

av den 30 juni 2017

om det statliga stöd SA.44351 (2016/C) (f.d. 2016/NN) som Polen har beviljat för skatt för detaljhandelssektorn

[delgivet med nr C(2017) 4449]

(Endast den polska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ([1]), och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Genom tidningsartiklar publicerade i februari 2016 fick kommissionen kännedom om att Polen övervägde att anta en lag som skulle införa en omsättningsskatt på detaljhandeln som var progressiv till sin struktur.

(2) Den 11 februari och den 30 maj 2016 skickade kommissionens avdelningar skrivelser till de polska myndigheterna i vilka de begärde mer information om den planerade lagstiftningen och uppmanade Polen att konsultera dem före antagandet av denna lag. I dessa skrivelser framhölls också likheterna med den ungerska lagen om inspektionsavgift i livsmedelskedjan, om vilken kommissionen hade inlett ett formellt granskningsförfarande om statligt stöd, och förklarades den preliminära bedömning av statligt stöd gällande denna avgift som kommissionen gjort i sitt beslut att inleda förfarandet ([2]). Slutligen informerades Polen genom skrivelserna om att en åtgärd som innebär statligt stöd som genomförs utan kommissionens godkännande kan leda till att kommissionen utfärdar ett föreläggande om att avbryta stödordningen.

(3) De polska myndigheterna besvarade dessa skrivelser den 2 mars och den 27 juni 2016. Genom en skrivelse av den 2 mars 2016 åtog sig de polska myndigheterna att underrätta kommissionen om lagförslaget när det färdigställts. Genom en skrivelse av den 27 juni 2016 informerade de polska myndigheterna kommissionen om att lagförslaget redan hade lämnats till det polska parlamentet och att dess antagande var nära förestående. De lämnade också lagförslaget till kommissionen.

(4) Den 6 juli 2016 antog det polska parlamentet lagen om skatt på detaljhandelsförsäljning (*USTAWA z dnia 6 lipca 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej* ([3]), nedan kallad *lagen*). Lagen trädde i kraft den 1 september 2016.

(5) Genom en skrivelse av den 8 juli 2016 underrättade kommissionen Polen om sin preliminära uppfattning att detaljhandelsskatten enligt lagen (nedan kallad *detaljhandelsskatten*) utgör statligt stöd och bad de polska myndigheterna att lämna sina synpunkter på att kommissionen eventuellt skulle utfärda ett föreläggande om att avbryta stödordningen. Skrivelsen besvarades den 22 juli 2016.

(6) Den 4 augusti 2016 mottog kommissionen ett klagomål om statligt stöd gällande samma åtgärd.

([1]) EUT C 406, 4.11.2016, s. 76.
([2]) Se kommissionens beslut om ändring av inspektionsavgiften i den ungerska livsmedelskedjan (EUT C 277, 21.8.2015, s. 12). Se även kommissionens beslut i följande fall: SA.39235 – Ungersk reklamskatt (EUT C 136, 24.4.2015, s. 7) och SA.41187 – ungerska hälsobidrag från företag inom tobaksindustrin (EUT C 277, 21.8.2015, s. 24).
([3]) Dz. U. z 2016 r. poz. 1155.

(7) Genom en skrivelse av den 19 september 2016 underrättade kommissionen Polen om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *fördraget* avseende denna stödåtgärd (nedan kallat *beslutet att inleda förfarandet*). Kommissionen begärde även att utbetalningen av stöd skulle avbrytas i enlighet med artikel 13.1 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ([4]).

(8) Beslutet att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([5]). Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

(9) Polen framförde sina synpunkter på beslutet att inleda förfarandet genom en skrivelse av den 7 november 2016. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

(10) Genom lagstiftning av den polska ministern för utveckling och finans, som trädde i kraft den 19 oktober 2016, avbröt Polen insamlingen av den detaljhandelsskatt som var tillämplig på omsättning genererad under perioden 1 september 2016 till och med den 31 december 2016 ([6]). Den 15 november 2016 antog det polska parlamentet en lag som trädde i kraft den 22 december 2016 ([7]), genom vilken tillämpningen av detaljhandelsskatten avbryts till och med den 1 januari 2018.

(11) Genom en skrivelse av den 11 januari 2017 underrättade kommissionen Polen om att inga synpunkter från berörda parter hade tagits emot, och de polska myndigheterna uppmanades att föra diskussioner med kommissionens avdelningar om sina kommentarer och eventuella ändringar av lagen. En videokonferens hölls den 14 mars 2017.

2. **DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET**

(12) Lagen föreskriver en skatt för detaljhandelssektorn i Polen.

(13) Enligt artikel 5 i lagen ska omsättning från försäljning av varor till fysiska personer som inte bedriver någon ekonomisk verksamhet (konsumenter) beskattas. I enlighet med artikel 4 i lagen är den beskattningsbara personen detaljhandlaren, dvs. en fysisk person, ett civilrättsligt bolag (*spółka cywilna*) eller en organisatorisk enhet utan status som juridisk eller fysisk person, såsom personliga företag (*spółki osobowe*) och andra bolag som regleras av *kodeks spolek handlowych* (bolag med begränsat ansvar (z.o.o.) och aktiebolag (S.A.) ([8]).

(14) I enlighet med artikel 8 i lagen uppstår skyldigheten att betala omsättningsskatt när en beskattningsbar person uppnår en månatlig omsättning på mer än 17 miljoner zloty. Enligt artikel 6.1 i lagen är beskattningsunderlaget den omsättning från detaljhandelsförsäljning utförd under en månad som överstiger 17 miljoner zloty. Detaljhandelsskatten betalas månadsvis senast den tjugofemte dagen i månaden efter den månad då den beskattningsbara inkomsten genererades.

(15) I artikel 9 i lagen fastställs två skattesatser:

— Skattesatsen är 0,8 % för den del av företagets månatliga omsättning från detaljhandelsförsäljning som är över 17 miljoner zloty (≈ 4 miljoner euro ([9])), men som inte överstiger 170 miljoner zloty (≈ 40 miljoner euro).

— Skattesatsen är 1,4 % för den del av företagets månatliga omsättning från detaljhandelsförsäljning som överstiger 170 miljoner zloty.

(16) Mot bakgrund av artiklarna 6.1 och 8 i lagen, som undantar den del av företagets månatliga omsättning från detaljhandelsförsäljning som inte överstiger 17 miljoner zloty, kan detaljhandelsskatten därför sägas vara baserad på en progressiv uppbyggnad bestående av tre olika intervall för omsättning per månad för vilka tre olika skattesatser gäller: En skattesats på 0 % för den månatliga omsättning från detaljhandelsförsäljning som inte överstiger 17 miljoner zloty, en skattesats på 0,8 % för den månatliga omsättning från detaljhandelsförsäljning som överstiger 17 miljoner zloty men som inte överstiger 170 miljoner zloty, och en skattesats på 1,4 % för den månatliga omsättning från detaljhandelsförsäljning som är över 170 miljoner zloty.

([4]) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 24.9.2015, s. 9).
([5]) Se fotnot [1].
([6]) Se Polens författningssamling 2016, nr 1723.
([7]) Se Polens författningssamling 2016, nr 2099.
([8]) Definitionen av detaljhandlare anges i artikel 3.4 i lagen.
([9]) Med en kurs på 1 zloty ≈ 0,238 euro.

3. FORMELLT GRANSKNINGSFÖRFARANDE

3.1 Skäl till att inleda det formella granskningsförfarandet

(17) Kommissionen inledde det formella granskningsförfarandet eftersom kommissionen i detta skede ansåg att den progressiva uppbyggnaden av den polska skatten för detaljhandelssektorn utgjorde olagligt och oförenligt statligt stöd.

(18) Kommissionen ansåg särskilt att lagen särskiljer de företag som är verksamma i detaljhandelssektorn baserat på deras omsättning och därmed deras storlek, vilket ger en selektiv fördel till de företag som har en mindre omsättning och alltså är mindre. Polen hade inte lämnat någon övertygande förklaring till varför större och mindre näringsidkare i detaljhandelssektorn befinner sig i olika faktiska och rättsliga situationer när det gäller hur skatten ska tas ut på detaljhandelsförsäljning. Polen hade därmed inte visat att åtgärden var motiverad på grundval av skattesystemets art eller generella utformning. Kommissionen drog därför preliminärt slutsatsen att den berörda åtgärden gav upphov till statligt stöd, eftersom alla övriga villkor som anges i artikel 107.1 i fördraget uppenbarligen har uppfyllts.

(19) Slutligen uttryckte kommissionen tvivel om huruvida lagen är förenlig med den inre marknaden. Kommissionen konstaterade att inga av undantagen i artikel 107.2 eller 107.3 i fördraget föreföll vara tillämpliga, och Polen framförde inte heller några argument om varför detaljhandelsskatten skulle vara förenlig med den inre marknaden. Vidare erinrade kommissionen om att den inte kan förklara en stödåtgärd förenlig när den ofrånkomligen innebär att andra unionsbestämmelser överträds, exempelvis de grundläggande friheterna som fastställs i fördraget eller bestämmelserna i unionens direktiv och förordningar. I detta skede kunde kommissionen inte utesluta att åtgärden huvudsakligen riktades mot utlandsägda företag, vilket skulle kunna innebära en överträdelse av artikel 49 i fördraget, där den grundläggande etableringsfriheten fastställs.

3.2 Synpunkter från Polen

(20) De polska myndigheterna anser att den beskrivning av detaljhandelsskatten i beslutet att inleda förfarandet enligt vilket skatten omfattar tre olika intervall och satser inte är korrekt. Enligt de polska myndigheternas synsätt har detaljhandelsskatten endast två satser eftersom intäkter som inte överstiger 17 miljoner zloty inte omfattas av skatten, oberoende av vilken typ av företag som genererar intäkterna och vilket totalbeloppet är för de intäkter som genererats under den berörda månaden. De anser att en skattebefrielse skiljer sig från en nollskattesats och att tröskelvärdena gäller för alla beskattningsbara personer ”på lika och objektiva villkor”.

(21) När det gäller skattens syfte understryker de polska myndigheterna att de intäkter som skulle genereras av detaljhandelsskatten var avsedda att finansiera barnbidragsprogrammet 500+. Med tanke på den beräknade budgeten för detta program (dvs. ungefär 16 miljarder zloty under 2016 och ungefär 22 miljarder zloty efterföljande år) skulle emellertid finansieringen av bidragsprogrammet endast delvis kunna uppnås genom detaljhandelsskatten (dvs. med förväntade intäkter på helårsbasis på cirka 1,6 miljarder zloty år 2017). Polen anser också att barnbidragsprogrammet 500+ inte bara utgör en utgiftspost, utan att det också skulle ha en positiv inverkan på ekonomin genom att leda till ökad konsumtion och därmed direkt påverka detaljhandlarnas intäkter.

(22) När det gäller åtgärdens finansiering med statliga medel hävdar Polen att skattens utformning inte innebär att intäkter som under normala förhållanden skulle ha samlats från detaljhandlare uteblir. I synnerhet framhåller de polska myndigheterna att det skattefria beloppet och den nedsatta skattesatsen på 0,8 % gäller alla företag och att den polska staten avstår från resurser som den annars skulle kunna erhålla från alla företag och inte bara från små företag.

(23) Polen anser också att en skillnad måste göras mellan ”global progressivitet”, där olika skattesatser tillämpas på företags hela omsättning beroende på omfattningen av denna omsättning, och ”progressivitet i intervall”, där olika skattesatser tillämpas på olika delar (intervall) av omsättningen i alla företag. Progressivitet i intervall skulle inte, enligt Polen, ge upphov till någon selektiv fördel eftersom samma skattesats gäller för alla detaljhandelsföretag. I synnerhet hävdar Polen att skattens progressiva karaktär inte innebär någon fördel för mindre företag, eftersom det skattefria beloppet och den nedsatta skattesatsen på 0,8 % minskar driftskostnaderna för såväl företag med högre intäkter som för företag med lägre intäkter. För Polen betyder det att ju högre intäkter ett företag genererar, desto mer stöd får företaget.

(24) Vidare hävdar Polen att kommissionen har identifierat förmånens stödmottagare felaktigt, eftersom företag med lägre intäkter inte alltid är mindre företag och företag som genererar högre intäkter inte alltid är större företag. I själva verket har företagens intäkter enligt Polen inte någon direkt, eller åtminstone inte någon uteslutande koppling till deras storlek.

(25) Beträffande åtgärdens selektivitet bestrider Polen det referenssystem som kommissionen identifierat, och hävdar att endast beskattningen på de intäkter inom detaljhandeln som överstiger 17 miljoner zloty per månad bör betraktas som referenssystem. Vidare hävdar Polen att skälet till detta är det faktum att intäkter som inte överstiger 17 miljoner zloty inte omfattas av detaljhandelsskatten. Polen anser att utformningen av systemet varken är godtycklig eller missvisande och att skattebefrielsen gäller för alla beskattningsbara personer. Dessutom hävdar man, med hänvisning till skäl 26 i beslutet att inleda förfarandet, att det inte går att dra slutsatsen att åtgärden utgör statligt stöd utan att fastställa den enhetliga referenssats som används som referenspunkt.

(26) För det andra hävdar Polen, som svar på skäl 32 i beslutet att inleda förfarandet, att den genomsnittliga satsen för detaljhandelsskatten som fastställts av kommissionen är en artificiell konstruktion. Man hävdar att detaljhandelsskattens struktur är baserad på särskilda satser som på förhand fördelats till två specifika intervall som gäller lika för alla beskattningsbara personer. Dessutom är ”progressivitet i intervall” inte selektiv eftersom de reducerade satserna tillämpas på samma villkor för alla företag, oavsett deras storlek. Polen anser därför att det inte finns någon särbehandling av företag som befinner sig i en jämförbar situation i faktiskt och rättsligt hänseende.

(27) Mot bakgrund av ovanstående hävdar de polska myndigheterna att en motivering av systemets art eller övergripande struktur inte är nödvändig. De polska myndigheterna anser dock att detaljhandelsskattens progressiva struktur och inkomstskattens progressiva natur bör behandlas på samma sätt och anses vara berättigade av omfördelningsskäl. Polen framför emellertid inga ytterligare argument till stöd för detta påstådda berättigande.

(28) När det gäller påverkan på handeln och snedvridningen av konkurrensen redogjorde Polen för landets detaljhandelsstruktur, och konstaterar att de butiker som genererar högst intäkter (i köpcentra) ofta är belägna i städer, vilket garanterar en större kundfrekvens än för de butiker som ligger utanför städer, där kunderna måste stå för resekostnaderna. De små butikerna finns i sin tur framför allt i små städer och på landsbygden, där fallet är det motsatta (butikerna är mindre tillgängliga och omsättningen är lägre). Polen konstaterade vidare att metoder för skatteoptimering ofta används bland den grupp säljare som har högst intäkter, som därmed inte betalar någon bolagsskatt, och att säljare med hög omsättning drar nytta av stordriftsfördelar (ju mer de säljer, desto mindre är enhetskostnaderna) och har en tendens att utöva sitt inflytande för att minska tillverkarnas och leverantörers marginaler för egen fördel. Slutligen bör det noteras att den moderna handelns utveckling i Polen kraftigt har försvagat segmentet för oberoende detaljhandlare (51 % av marknaden under 2008 och 37 % år 2015).

(29) Polen konstaterar att i) även om detaljhandelsskatten skulle anses vara selektiv skulle konkurrensen inte snedvridas eftersom storskaliga säljare redan har en betydande konkurrensfördel framför små detaljhandlare, och ii) utvecklingen av satserna för detaljhandelsskatten begränsar negativa förändringar i handelsmönstret (försvinnande av småskalig handel kopplat till ökningen av handel i större format), vilka för närvarande snedvrider konkurrensen.

(30) Slutligen menar Polen att beslutet att inleda förfarandet på ett oberättigat sätt begränsar medlemsstaternas frihet att utveckla sin finanspolitik. Enligt Polen är det upp till varje stat att utarbeta strukturen för skatter som införs, dvs. vilket föremål, vilket beskattningsunderlag och vilka skattesatser som enligt finanspolitiken är optimala ur effektivitetssynpunkt.

3.3 **Synpunkter från berörda parter**

(31) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

4. **BEDÖMNING AV STÖDET**

(32) Kommissionen vill inledningsvis, och för att besvara Polens påstående i svaret på beslutet att inleda förfarandet enligt vilket detaljhandelsskatten gäller en åtgärd om direkt beskattning och att kommissionens utövande av sina befogenheter gällande statligt stöd därför på ett omotiverat sätt begränsar Polens självständighet i utvecklingen av landets finanspolitik, påminna om att även om medlemsstaterna anses vara skattemässigt autonoma när det gäller direkt beskattning måste alla skatteåtgärder som antas av medlemsstaterna uppfylla kraven i artikel 107 i fördraget ([10]).

([10]) Se de förenade målen C-182/03 och C-217/03, Belgien och Forum 187 ASBL mot kommissionen, EU:C:2006:416, punkt 81. De förenade målen C-106/09 P och C-107/09 P, kommissionen mot Government of Gibraltar och Förenade kungariket, EU:C:2011:732. Mål C-417/10, 3M Italia, EU:C:2012:184, punkt 25 och domstolens beslut i mål C-529/10, Safilo, EU:C:2012:188, punkt 18. Se även mål T-538/11, Belgien mot kommissionen, EU:T:2015:188, punkt 66.

4.1 **Förekomst av stöd**

(33) Enligt artikel 107.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. För att en åtgärd ska betecknas som stöd i den mening som avses i artikel 107.1 måste samtliga villkor som avses i denna bestämmelse vara uppfyllda ([11]). Det är likaledes fast rättspraxis att för att en statlig åtgärd ska kunna anses utgöra ett statligt stöd måste det för det första röra sig om en statlig åtgärd eller en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel. För det andra måste denna åtgärd kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna. För det tredje ska mottagaren av stödet ges en selektiv fördel och för det fjärde ska åtgärden snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen ([12]).

4.1.1 *Statliga medel och statens ansvar*

(34) För att en åtgärd ska utgöra statligt stöd måste den kunna tillskrivas en medlemsstat och finansieras genom statliga medel.

(35) Eftersom detaljhandelsskatten är resultatet av en lag utformad av det polska parlamentet, kan den uppenbart tillskrivas den polska staten.

(36) Vad beträffar åtgärdens finansiering med hjälp av statliga medel utgör – enligt domstolens fasta rättspraxis – en åtgärd genom vilken offentliga myndigheter beviljar vissa företag en skattebefrielse som, även om den inte innebär en positiv överföring av statliga medel, försätter de berörda personerna i en finansiell situation som är fördelaktigare än den situation som övriga skattepliktiga befinner sig i, statligt stöd ([13]). I skälen 37–60 visar kommissionen att den progressiva uppbyggnad av detaljhandelsskatten som beskrivs i skälen 15 och 16 leder till att Polen avstår från skatteintäkter som man skulle ha haft rätt att ta ut från näringsidkare inom detaljhandeln som har en lägre omsättningsnivå (dvs. mindre detaljhandlare) om dessa hade varit föremål för samma genomsnittliga effektiva skattesats i detaljhandelsledet som detaljhandlare med en högre omsättningsnivå (dvs. större detaljhandelsföretag). Den progressiva satsstrukturens diskriminering mellan detaljhandlare på grundval av deras storlek leder framför allt till att Polen avstår från skatteintäkter som man annars skulle ha haft behörighet att samla in från detaljhandelsföretag som är verksamma enligt en franchisemodell jämfört med företag som drivs enligt en holdingbolagsmodell ([14]). Genom att avstå från dessa intäkter ger detaljhandelsskatten upphov till en förlust av statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget ([15]).

4.1.2 *Fördel*

(37) Enligt unionsdomstolarnas rättspraxis omfattar begreppet stöd inte enbart konkreta förmåner, utan även åtgärder som på olika sätt minskar de kostnader som normalt belastar ett företags budget ([16]). En fördel kan ges genom olika former av skattelättnader för ett företag, i synnerhet genom nedsättning av den tillämpliga skattesatsen, beskattningsunderlaget eller det skattebelopp som ska betalas ([17]). En åtgärd som medför minskningar av en skatt eller avgift ger upphov till en fördel eftersom den försätter de berörda företagen i en mer gynnsam ekonomisk ställning jämfört med andra skattebetalare och resulterar i ett inkomstbortfall för staten ([18]).

(38) Lagen föreskriver en progressiv struktur som gäller för alla företag som omfattas av detaljhandelsskatten, och detaljhandlarnas skattebörda beror på vilket intervall deras omsättning faller inom.

(39) Skattens progressiva natur innebär att inte bara skattebeloppet utan också den genomsnittliga andelen av skatten på handelns omsättning från detaljhandelsförsäljning ökar när omsättningen ökar och når upp till nästa intervall ([19]). Resultat blir att detaljhandlare med låg omsättning antingen inte omfattas av detaljhandelsskatten eller att de omfattas av skatten vid betydligt lägre genomsnittliga effektiva satser än detaljhandlare med hög

([11]) Se mål C-399/08 P, kommissionen mot Deutsche Post, EU:C:2010:481, punkt 38 och där angiven rättspraxis.
([12]) Se mål C-399/08 P, kommissionen mot Deutsche Post, EU:C:2010:481, punkt 39 och där angiven rättspraxis.
([13]) Se de förenade målen C-106/09 P och C-107/09 P, kommissionen mot Government of Gibraltar och Förenade kungariket, EU:C:2011:732, punkt 72, och där angiven rättspraxis.
([14]) Detaljhandelsföretag som äger och driver flera olika butiker i en detaljhandelskedja och som, vid tillämpning av detaljhandelsskatten, betraktas som en enda beskattningsbar person.
([15]) Se mål C-169/08, Presidente del Consiglio dei Ministri, EU:C:2009:709, punkt 58.
([16]) Mål C-143/99, Adria-Wien Pipeline, EU:C:2001:598, punkt 38.
([17]) Se mål 66/02, Italien mot kommissionen, EU:C:2005:768, punkt 78. Mål C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze SpA m.fl., EU:C:2006:8, punkt 132. Mål C-522/13, Ministerio de Defensa och Navantia, EU:C:2014:2262, punkterna 21–31.
([18]) De förenade målen C-393/04 och C-41/05, Air Liquide Industries Belgium, EU:C:2006:403, punkt 30, och mål C-387/92, Banco Exterior de España, EU:C:1994:100, punkt 14.
([19]) Beräknat som skattebelopp som ska betalas av en skattskyldig en viss månad delat med omsättningen för den skattskyldige under denna månad.

omsättning, vilket minskar de kostnader företag med liten omsättning måste bära i jämförelse med företag som har hög omsättning. Eftersom ett företags omsättningsbelopp i viss mån korrelerar med storleken på företaget kan lagens progressiva satsuppbyggnad sägas ge en ekonomisk fördel till mindre detaljhandlare på bekostnad av större detaljhandlare, genom att skattebördan och den genomsnittliga effektiva skattesatsen för dessa företag minskar. De kostnader som utgörs av skatten i slutet av månaden för varje 100 zloty i omsättning är noll för företag med en total omsättning på högst 17 miljoner zloty och ökar gradvis till 0,8 % för detaljhandlare med en total omsättning på över 17 miljoner zloty men som inte överstiger 170 miljoner zloty, och ökar ytterligare till 1,4 % för detaljhandlare med en total omsättning på över 170 miljoner zloty, vilket framgår av tabellen nedan:

Omsättning (PLN)	Marginalsats (%)	Skatt (Zloty)	Skatt/Omsättning (%)
500 000 000	1,4	5 844 000	1,2
100 000 000	0,8	664 000	0,7
20 000 000	0,8	24 000	0,1
15 000 000	0	0	0,0

(40) Den progressiva satsstrukturens diskriminering mellan detaljhandlare på grundval av deras storlek innebär också att enskilda detaljhandlare som är verksamma som franchisetagare enligt en franchisemodell ges en förmån, eftersom deras skattebörda beräknas utifrån månadsomsättningen från detaljhandelsförsäljning i deras enskilda butiker snarare än utifrån hela kedjans månatliga omsättning, vilket är fallet för detaljhandelskedjor som är verksamma enligt en holdingbolagsmodell ([20]).

4.1.3 *Selektivitet*

(41) En åtgärd är selektiv när vissa företag eller viss produktion gynnas i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. När det gäller skattesystem har EU-domstolen slagit fast att åtgärdens selektivitet i princip bör bedömas genom en analys i tre steg ([21]). Först identifieras det allmänna eller normala skattesystemet som gäller i landet: ”referenssystemet”. För det andra bör det fastställas om en viss åtgärd utgör ett undantag från det systemet, eftersom den gör åtskillnad mellan ekonomiska aktörer som, mot bakgrund av systemets inneboende mål, är i en jämförbar situation i faktiskt och rättsligt hänseende. Om åtgärden i fråga inte utgör ett undantag från referenssystemet är den inte selektiv. Gör den det (och därmed är selektiv vid första påseendet) måste det i analysens tredje steg fastställas om undantagsåtgärden motiveras av (referens-) skattesystemets art eller generella utformning ([22]). Om en åtgärd är selektiv vid första påseendet och motiveras av skattesystemets art eller generella utformning betraktas den inte som selektiv och omfattas därmed inte av artikel 107.1 i fördraget.

4.1.3.1 Referenssystem

(42) Referenssystemet består av en konsekvent uppsättning regler som gäller generellt för alla företag som omfattas av systemets tillämpningsområde, som definieras av dess syfte.

([20]) I en franchisemodell är varje franchisetagare en enskild beskattningsbar person. I den sannolika situationen där franchisetagaren bara äger och driver en butik är omsättningsskatten tillämplig endast på denna enskilda butik. I holdingbolagsmodellen är den enskilda butiken inte en beskattningsbar person. Skatten och den progressiva skattesatsen tillämpas på den sammanlagda omsättningen för samtliga butiker i holdingbolaget.

([21]) Se exempelvis mål C-279/08 P, kommissionen mot Nederländerna (NOx), EU: C: 2011:551. Mål C-143/99 Adria-Wien Pipeline EU: C: 2001:598, de förenade målen C-78/08 till C-80/08, Paint Graphos m.fl. EU:C:2011;550 och EU:C:2010:411, mål C-308/01 GIL Insurance EU:C:2004:252 och EU:C:2003;481.

([22]) Kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag (EGT C 384, 10.12.1998, s. 3).

(43) I motsats till vad Polen hävdar kan syftet med detaljhandelsskatten inte sägas vara att finansiera budgeten för utgifter inom barnbidragsprogrammet 500+. Polen har bekräftat att skatteintäkterna inte kan anslås helt och uteslutande för att finansiera en viss typ av utgifter och därmed fastställa en koppling mellan barnomsorg och detaljhandelssektorn, och den påstådda kopplingen mellan kostnaden för barnbidragsprogrammet och storleken på omsättningen i detaljhandelsledet har inte heller kunnat slås fast. Finansieringen av barnbidragsprogrammet 500+ kan inte betraktas som ett särskilt mål för detaljhandelsskatten.

(44) Detaljhandelsskattens syfte är snarare att beskatta omsättningen för alla ekonomiska aktörer som är involverade i försäljningen av varor till fysiska konsumenter. Mot bakgrund av detta syfte måste alla företag vars omsättning härrör från försäljning av varor till fysiska personer anses befinna sig i en liknande faktisk och rättslig situation. Kommissionen anser därför att referenssystemet är den detaljhandelsskatt som tillämpas på omsättningen i företag som bedriver detaljhandelsförsäljning av alla typer av varor i Polen.

(45) Tvärtemot vad Polen hävdar ([23]) bör referenssystemet inte begränsas till företag vars omsättning överstiger 17 miljoner zloty på grund av det faktum att detaljhandelsföretag vars månatliga omsättning från detaljhandelsförsäljning inte överstiger 17 zloty miljoner euro inte beskattas enligt lagen. Detta undantag tillämpas på alla företag vars omsättning härrör från försäljning av varor, oavsett om de uppnår en omsättning på över 17 miljoner zloty eller ej.

(46) Kommissionen anser inte att lagens progressiva skattesatsstruktur utgör en del av referenssystemet. EU-domstolen har preciserat att det inte alltid räcker att begränsa selektivitetsanalysen till huruvida åtgärden utgör ett undantag från referenssystemet såsom det definierats av medlemsstaten ([24]). Man måste också avgöra om gränserna för systemet i fråga har utformats av medlemsstaten på ett konsekvent sätt eller tvärtom på ett klart godtyckligt eller snedvridet sätt, så att vissa företag gynnas framför andra. Istället för att fastställa generella regler som är tillämpliga på alla företag och från vilka undantag görs för vissa företag, skulle medlemsstaten kunna uppnå samma resultat och undvika reglerna för statligt stöd genom att justera och kombinera sina regler på ett sådant sätt att tillämpningen av reglerna medför olika bördor för olika företag ([25]). I detta hänseende är det särskilt viktigt att komma ihåg att EU-domstolen konsekvent hävdat att artikel 107.1 i fördraget inte gör någon åtskillnad mellan orsakerna till eller målen för de statliga ingripandena, vilka i stället bedöms mot bakgrund av resultatet, det vill säga oberoende av vilka tekniker som använts ([26]).

(47) Resultatet av en den progressiva satsstruktur som fastställs genom lagen är att företag med liten omsättning från detaljhandelsförsäljning antingen inte omfattas av detaljhandelsskatten eller att de omfattas av skatten till betydligt lägre genomsnittliga effektiva skattesatser – dvs. för varje zloty som omsätts per månad – än företag med hög omsättning, vilket minskar de kostnader som företag med liten omsättning måste bära i förhållande till företag med hög omsättning. Eftersom den genomsnittliga effektiva skattesatsen varierar för varje företag, är det inte möjligt för kommissionen att identifiera en enhetlig referenssats. Polen har heller inte angett någon specifik referenssats eller ”normal” sats, och har varken förklarat vad som berättigar en högre sats vid exceptionella omständigheter för detaljhandlare med hög omsättning, eller varför lägre satser bör tillämpas på näringsidkare med lägre omsättning. Effekten av den progressiva skattesatsstrukturen är därför att olika företag betalar olika effektiva satser beroende på deras omsättning per månad och, följaktligen, på deras storlek och företagsmodell. Följaktligen kan den progressiva skattesatsstruktur som infördes genom lagen anses vara särskilt utformad för att främja mindre detaljhandlare framför större, genom att olika skattesatser tillämpas på den månatliga omsättningen hos företag som säljer varor till fysiska personer och företag med lägre omsättning därmed betalar en lägre genomsnittlig effektiv skattesats än företag med en högre omsättning, vilka också tenderar att vara utlandsägda ([27]), även om båda typerna av företag bedriver samma verksamhet.

([23]) Se skäl 25.
([24]) De förenade målen C-106/09 P och C-107/09 P, kommissionen och Spanien mot Government of Gibraltar och Förenade kungariket EU:C:2011:732.
([25]) Ibid, punkt 92.
([26]) Mål C-487/06 P, British Aggregates mot kommissionen, EU:C:2008:757, punkterna 85 och 89 och åberopad rättspraxis. Mål C-279/08 P, kommissionen mot Nederländerna (NOx), EU:C:2011:551, punkt 51.
([27]) De förenade målen C-106/09 P och C-107/09 P, Kommissionen och Spanien mot Government of Gibraltar och Förenade kungariket EU:C:2011:732.

(48) Den progressiva satsstrukturens diskriminering av detaljhandlare på grundval av deras storlek kan också anses gynna detaljhandlare som driver verksamhet enligt franchisemodell eller som är självständiga (t.ex. civilrättsliga bolag) framför dem som drivs enligt en holdingbolagsmodell.

(49) Eftersom Polen har utformat skatten på ett sätt som gynnar vissa företag (närmare bestämt detaljhandlare med låg omsättningsnivå – mindre detaljhandlare – och detaljhandlare som driver verksamhet enligt franchisemodell eller är självständiga (som inte tillhör en kedja) och missgynnar andra (närmare bestämt detaljhandlare med hög omsättning – större detaljhandlare – och detaljhandelskedjor vars verksamhet drivs enligt holdingbolagsmodell), är referenssystemet selektivt genom sin utformning på ett sätt som inte är motiverat mot bakgrund av skattens syfte, vilket är att beskatta omsättningen för alla näringsidkare i detaljhandelsledet. Följaktligen anser kommissionen att det lämpliga referenssystemet i det aktuella fallet är en enda skattesats (ett schablonbelopp), som är tillämpligt på den månatliga omsättningen från detaljhandelsförsäljning, ett system där den gradvisa skattestrukturen inte ingår.

4.1.3.2 Undantag från referenssystemet

(50) Som ett andra steg är det nödvändigt att fastställa om åtgärden avviker från tillämpningen av referensreglerna till fördel för vissa företag som befinner sig i en likartad faktisk och rättslig situation, med hänsyn till det inneboende syftet med referenssystemet.

(51) Enligt artikel 6.1 i lagen ska ingen skatt tas ut på den del av detaljhandlarens månadsomsättning från försäljning som överstiger 17 miljoner zloty. För många detaljhandlare, i synnerhet inom undersektorn för livsmedel, innebär undantaget att de är helt befriade från all beskattning på den omsättning som härrör från deras detaljhandelsförsäljning, eftersom deras månatliga omsättning från denna verksamhet ligger under 17 miljoner zloty. Enligt offentligt tillgängliga uppgifter ([28]) utfärdades 109 skattedeklarationer som fastställde det skattebelopp som skulle betalas för september 2016, medan det enligt det enligt det polska finansministeriets beräkningar finns ca 200 000 näringsidkare som är verksamma inom detaljhandeln i Polen. Följaktligen hamnar den överväldigande majoriteten av företag som är verksamma inom undersektorn för livsmedel i detaljhandelssektorn i Polen under det tröskelvärde som fastställs i artikel 6.1 och betalar ingen detaljhandelsskatt.

(52) För detaljhandlare vars månatliga omsättning överstiger 17 miljoner zloty gäller följande: Den del av omsättningen per månad som understiger detta tröskelvärde är undantagen från beskattning, den del av månadsomsättningen som överstiger 17 miljoner zloty men understiger 170 miljoner zloty omfattas av en skattesats på 0,8 %, och den del av deras omsättning som överstiger 170 miljoner zloty omfattas av en skattesats på 1,4 %.

(53) Polen gör åtskillnad mellan ”progressivitet i intervall” och ”global progressivitet” och hävdar att det inte finns några undantag från referenssystemet eftersom alla skattesatser (dvs. skattebefrielsen likvärdig med en sats på 0 %, och satserna 1,4 % och 0,8 %) tillämpas på samma villkor för alla företag. Båda typerna av progressiv beskattning leder dock till att olika genomsnittliga effektiva satser tillämpas för olika företag på grundval av deras omsättning – som är föremål för beskattning – och i slutändan på deras storlek. Av följande exempel på tre detaljhandlare (beskattningsbara personer) som har månatliga omsättningar på 10 miljoner zloty, 100 miljoner zloty och 750 miljoner zloty, framgår att trots att dessa handlare omfattas av samma skattesatser och att samma andel av deras inkomster faller inom samma tre intervall, skiljer sig deras faktiska genomsnittliga skattesats avsevärt. För varje 100 zloty i genererad omsättning betalar detaljhandlare 1 ingen skatt, detaljhandlare 2 omkring 0,7 zloty och detaljhandlare 3 omkring 1,2 zloty.

Månatliga intäkter från detaljhandelsförsäljning	Detaljhandlare 1 10 miljoner zloty	Detaljhandlare 2 100 miljoner zloty	Detaljhandlare 3 750 miljoner zloty
Skatt på den del av inkomsterna som inte överstiger 17 miljoner zloty	0	0	0

([28]) Se https://www.wiadomoscihandlowe.pl/artykuly/podatek-handlowy-w-praktyce-wiemy-ile-firm-zlozylo,9669/5 Beloppet för obetald detaljhandelsskatt som deklarerades av alla skattebetalare var 114 miljoner zloty under denna månad. Ungefär 70 % av beloppet, dvs. 78,9 miljoner zloty, ska betalas av de tio största detaljhandlarna i Polen och bara 12 operatörer i detaljhandelsledet omfattades av den högsta skattesatsen på 1,4 %. Se även ”*Rynek detalicznego handlu spozywczego w Polsce*”, Fundacja Republikańska, Varsovie 2016 om antalet operatörer i detaljhandelsledet i Polen.

Månatliga intäkter från detaljhandelsförsäljning	Detaljhandlare 1 10 miljoner zloty	Detaljhandlare 2 100 miljoner zloty	Detaljhandlare 3 750 miljoner zloty
Skatt på den del av intäkterna som överstiger 17 miljoner zloty men som inte överstiger 170 miljoner zloty	—	664 000 zloty (82 999 999 × 0,008 zloty)	1 224 000 zloty (152 999 999 × 0,008 zloty)
Skatt på den del av intäkterna som överstiger 170 miljoner zloty	—	—	8 120 000 zloty (152 999 999 × 0,014 zloty)
Totalt skattebelopp att betala	**0**	**664 000 zloty**	**9 344 000 zloty**
Genomsnittlig effektiv skattesats	**0 %**	**0,664 %**	**1,246 %**

(54) Såsom framgår av tabellen är det är just de progressiva satserna och de intervall inom vilka de tillämpas som gör att detaljhandelsskatten diskriminerar mellan återförsäljare (beskattningsbara personer) utifrån deras omsättning och därmed deras storlek. På grund av den progressiva naturen hos de skattesatser som föreskrivs i lagen, är företag med hög omsättning föremål för både väsentligt högre marginella satser och avsevärt högre genomsnittliga skattesatser i jämförelse med näringsidkare med låga omsättningsnivåer. Därför anser kommissionen att den progressiva satsstruktur som införts genom lagen avviker från referenssystemet – dvs. tillämpningen av en enda skattesats (ett schablonbelopp) på detaljhandelsförsäljning för alla företag som är verksamma inom detaljhandeln i Polen – till fördel för detaljhandlare med lägre omsättning dvs. mindre detaljhandlare.

(55) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att åtgärden avviker från referenssystemet, och att den därför vid en första anblick är selektiv.

4.1.3.3 Berättigande på grund av systemets art eller allmänna struktur

(56) När kommissionen har visat att en statlig åtgärd vid första anblicken är selektiv, eftersom den mot bakgrund av referenssystemet medför en diskriminering mellan företag i en faktiskt och rättsligt jämförbar situation, ska medlemsstaten ge en motivering som grundar sig på skattesystemets natur eller på systemets allmänna funktion. En åtgärd som avviker från referenssystemet kan konstateras vara icke-selektiv om detta motiveras av systemets art eller generella utformning. Detta är fallet när den selektiva behandlingen är resultatet av inneboende mekanismer som är nödvändiga för att systemet ska vara effektivt och fungera bra ([29]).

(57) Polen hävdar att om den progressiva skattestrukturen i lagen konstateras vara diskriminerande, vilket man bestrider, är den motiverad på grund av sitt omfördelningspolitiska syfte, vilket är fallet för vinstbaserade skatter. Polen hävdar vidare att företag med höga omsättningsnivåer har större betalningsförmåga, att dessa företag gynnas av stordriftsfördelar, att de har möjlighet att utöva påtryckningar på tillverkares och leverantörers marginaler för egen fördel, och att de ofta använder strategier för skatteoptimering.

(58) Kommissionen påminner om att företag enligt lagen beskattas utifrån deras omsättningsnivå. Till skillnad från skatter baserade på vinst ([30]) omfattar inte skatter som baseras på omsättning de kostnader som uppstår i samband med försäljning. Hur omsättningsskatter slår mot företag beror på deras storlek snarare än på deras lönsamhet eller betalningsförmåga, deras förmåga att generera effektivitetsvinster till följd av stordriftsfördelar,

([29]) Se till exempel de förenade målen C-78/08 till C-80/08 Paint Graphos m.fl., EU:C:2011:550, punkt 69.
([30]) Se kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag (EGT C 384, 10.12.1998, s. 3) punkt 24. Påståendet att det omfördelningspolitiska syftet kan motivera en progressiv skattesats kan uttryckligen endast göras när det gäller beskattning av vinst eller inkomst (netto), inte när det gäller skatter på omsättning.

deras förmåga att påverka tillverkares och leverantörers marginaler för egen vinning ([31]) och deras möjlighet att utnyttja de strategier för skatteoptimering, vilket Polen gör gällande. Följaktligen kan ingen av dessa faktorer utgöra skäl för en progressiv skatt på ett företags omsättning.

(59) Progressiva omsättningsskatter kan endast motiveras av skattesystemets natur och allmänna system, dvs. dess inneboende logik, om de särskilda mål som eftersträvas med skatten kräver progressiva satser. När det till exempel gäller en omsättningsskatt avsedd att avhjälpa vissa negativa externa effekter, skulle en viss nivå av progressivitet kunna vara motiverad om det har visats att de externa kostnader som uppstår genom den verksamhet som omfattas av skatten också ökar gradvis när den skattskyldiges omsättning (eller storlek) ökar. Ingen sådan motivering har lämnats av de polska myndigheterna.

(60) Följaktligen anser kommissionen inte att de progressiva skattesatserna i detaljhandelsskatten kan motiveras av referensskattesystemets natur och logik. Åtgärden ger en selektiv fördel till detaljhandelsföretag med en lägre omsättningsnivå (dvs. mindre företag).

4.1.4 *Eventuell snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln inom unionen*

(61) Enligt artikel 107.1 i fördraget måste en åtgärd snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen och påverka handeln inom unionen för att utgöra statligt stöd.

(62) Detaljhandelsskatten tillämpas på alla företag vars omsättning härrör från viss detaljhandelsförsäljning i Polen. Detaljhandeln i Polen är öppen för konkurrens och kännetecknas av närvaron av aktörer från andra medlemsstater. På samma sätt kan detaljhandlare som är etablerade i Polen ha – eller i framtiden utveckla – verksamhet i andra medlemsstater. Allt stöd till förmån för vissa näringsidkare kan därför påverka handeln mellan medlemsstaterna.

(63) Detaljhandelsskattens progressivitet påverkar konkurrenskraften hos de företag som omfattas av den. I den mån åtgärden befriar företag med lägre omsättningsnivåer från en skatt som de annars skulle ha varit skyldiga att betala om de hade varit föremål för samma skattesats som företag med hög omsättning, utgör den selektiva fördelen enligt dessa åtgärder driftsstöd. EU-domstolen har konsekvent framhållit att driftstöd snedvrider konkurrensen, vilket innebär att allt stöd om beviljas till dessa företag bör anses snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen genom att det stärker deras finansiella ställning på den polska detaljhandelsmarknaden. På samma sätt kan högre skattesatser för större detaljhandlare (med högre omsättning) inverka negativt på försäljningen för större detaljhandlare och minska deras marknadsandel eller tvinga dem att lämna marknaden. Konkurrensen skulle snedvridas eftersom detaljhandlarna inte bara skulle konkurrera utifrån deras effektivitet och konkurrenskraft på marknaden utan också skulle utsättas för en differentierad skattemässig behandling beroende på deras omsättningsnivå, vilken inte skulle motivera de negativa externa effekter som den ger upphov till.

(64) När det gäller Polens synpunkter rörande detaljhandelns struktur konstaterar kommissionen att det faktum att de polska myndigheterna hävdar ([32]) att de progressiva skattesatserna begränsar skadliga förändringar i handelsmönstret (försvinnandet av småskalig handel kopplat till ökningen av handel i stora format), något som enligt Polen för närvarande utgör en snedvridning av konkurrensen, endast bekräftar att åtgärden har antagits i syfte att påverka konkurrensförhållandena i detaljhandelssektorn i landet.

(65) Följaktligen anser kommissionen att åtgärden snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och att den påverkar handeln inom unionen.

4.1.5 *Slutsats*

(66) Eftersom alla villkoren i artikel 107.1 i fördraget är uppfyllda drar kommissionen slutsatsen att detaljhandelsskatten med sin progressiva skattesatsstruktur utgör statligt stöd i den mening som avses i denna bestämmelse.

([31]) Dessutom kan nätverk av franchisetagare verksamma under samma varumärke utöva en liknande påverkan på tillverkares och leverantörers marginaler som stora integrerade företag, och eventuellt missbruka denna. Ändå behandlas de annorlunda i tillämpningen av detaljhandelsskatten.

([32]) Se Polens inlaga av den 7 november 2016 till kommissionen som svar på beslutet att inleda förfarandet.

4.2 **Stödets förenlighet med den inre marknaden**

(67) Statliga stödåtgärder ska anses vara förenliga med den inre marknaden om de ligger inom någon av de kategorier som anges i artikel 107.2 i fördraget ([33]) och kan anses vara förenliga med den inre marknaden om de enligt kommissionen ligger inom någon av de kategorier som anges i artikel 107.3 i fördraget ([34]). Det är dock den stödbeviljande medlemsstaten som bär bevisbördan för att det stöd som beviljats av staten är förenligt med den inre marknaden i enlighet med artikel 107.2 eller 107.3 i fördraget ([35]).

(68) Kommissionen konstaterar att de polska myndigheterna inte framfört några argument som förklarar på vilket sätt detaljhandelsskatten skulle vara förenlig med den inre marknaden. Polen har inte kommenterat de tvivel som uttrycktes i beslutet att inleda förfarandet när det gäller åtgärdens förenlighet.

(69) Kommissionen anser att inga av de undantag som avses i de ovannämnda bestämmelserna är tillämpliga, eftersom åtgärden inte förefaller ha som syfte att uppnå några av de mål som anges i dessa bestämmelser. Följaktligen kan åtgärden inte förklaras förenlig med den inre marknaden.

4.3 **Återkrav**

(70) Lagen anmäldes aldrig och kommissionen har inte heller förklarat den förenlig med den inre marknaden. Eftersom den utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget och nytt stöd i den mening som avses i artikel 1 c i rådets förordning (EU) 2015/1589, och dessutom har genomförts i strid med genomförandeförbudet som fastställts i artikel 108.3 i fördraget, utgör åtgärden även olagligt stöd i den mening som avses i artikel 1 f i förordning (EU) 2015/1589.

(71) Som en följd av att lagen konstaterats utgöra olagligt och oförenligt statligt stöd måste stödet återkrävas från dess mottagare i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) 2015/1589.

(72) Som ett resultat av föreläggandet om att avbryta stödordningen utfärdat av kommissionen i dess beslut att inleda förfarandet bekräftade dock Polen, genom en skrivelse av den 7 november 2016, att man avbrutit betalningen av den detaljhandelsskatt som fastställs i lagen.

(73) Inget statligt stöd har därmed i praktiken beviljats enligt åtgärden. Inget statligt stöd behöver därför återkrävas.

5. **SLUTSATS**

(74) Kommissionen anser att Polen har genomfört det berörda stödet i strid med artikel 108.3 i fördraget.

(75) Detta beslut påverkar inte eventuella utredningar i enlighet med artikel 258 i EUF-fördraget om åtgärdens förenlighet med de grundläggande rättigheter som fastställs i fördraget, i synnerhet etableringsfriheten såsom den garanteras av artikel 49 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den detaljhandelsskatt med progressiv skattesatsstruktur som infördes genom lagen av den 6 juli 2016 om skatt på detaljhandelsförsäljning utgör statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och genomfördes olagligen av Polen i strid med artikel 108.3 i fördraget.

Artikel 2

Polen ska upphöra med alla utbetalningar av utestående stöd enligt åtgärden som avses i artikel 1 med verkan från dagen då detta beslut antas.

([33]) Undantagen i artikel 107.2 i fördraget gäller a) stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, b) stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser, och c) stöd som ges till näringslivet i vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland.

([34]) Undantagen i artikel 107.3 i fördraget gäller a) stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i vissa regioner, b) stöd för vissa viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi, c) stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, d) stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet, och e) stöd av annat slag genom ett beslut från rådet.

([35]) Mål T-68/03, Olympiaki Aeroporia Ypiresies mot kommissionen, EU:T:2007:253, punkt 34.

Artikel 3

Polen ska säkerställa att detta beslut genomförs inom fyra månader efter den dag då detta beslut delgavs.

Artikel 4

1. Inom två månader från delgivningen av detta beslut ska Polen lämna in en detaljerad beskrivning av de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att följa detta beslut.

2. Polen ska hålla kommissionen underrättad om de nationella åtgärderna som vidtagits för att verkställa detta beslut. Polen ska på kommissionens begäran omgående lämna uppgifter om de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att rätta sig efter detta beslut.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Polen.

Utfärdat i Bryssel den 30 juni 2017.

På kommissionens vägnar

Margrethe VESTAGER

Ledamot av kommissionen